

CURSILLO

VIỆT NAM - ÂU CHÂU

Số 233

NỘI DUNG

- Huấn dụ của ĐTC Phanxicô 1
- Trường huấn luyện tháng 6 (THL) 2
- Chuỗi màn còi trong đời sống (Michel Hải) 6
- Chút kỷ niệm về Ba (MA/VTT) 8
- Tâm tình từ Bordeaux (Maria Trương thị Bé Ba) 9
- Từ Marseille đến Paris (Anna P.) 10
- Cầu nguyện và Suy tư (M. Vũ) 11

SIKH HOẠT HÀNG THÁNG

Trường huấn luyện và Ultreya

Trong hoàn cảnh hiện tại, mọi sinh hoạt tụ tập chưa thể tổ chức. Ban điều hành sẽ có thông báo chính thức khi có thể.

*Cầu chúc quý anh chị
mùa hè an lành
bồi bổ sức lực và tinh thần*

Cursillo

Le Mouvement des Cursillos de la diaspora Vietnamienne en Europe

<http://cursillo.free.fr>
<http://cursillovnau.free.fr>
eMail : mduongn@gmail.com

Mission Catholique Vietnamienne
38 Rue des Épinettes
75017 Paris—FRANCE

Tel. +33 (0) 981 896 701
Fax. +33 (0) 156 802 268

Lá thư Phong Trào

Huấn dụ của Đức Thánh Cha

Chúa Nhật 4/7/2021

Anh chị em thân mến, chào anh chị em!

Vào một ngày Sa-bát, Chúa giảng dạy trong hội đường Do Thái. Nhiều người lắng nghe Chúa đã tự hỏi: “Bởi đâu ông ta được khôn ngoan như vậy? Ông ta không phải là bác thợ mộc, con bà Maria, những người hàng xóm mà chúng ta quen biết rõ sao?” (xem Mc 6, 1-3). Trước phản ứng của họ, Chúa Giê-su khẳng định một chân lý, điều đã trở thành một phần của sự khôn ngoan bình dân, đó là: “Ngôn sứ có bị rẻ rúng, thì cũng chỉ là ở chính quê hương mình, hay giữa đám bà con thân thuộc, và trong gia đình mình mà thôi” (Mc 6, 4).

Biết Chúa Giê-su nhưng không nhận biết Người

[...] Tất cả chúng ta đều có nguy cơ rơi vào trường hợp này: chúng ta nghĩ rằng chúng ta biết rõ về một người, và tệ hơn là chúng ta dấn thân cho họ và nhốt họ trong những định kiến của chúng ta. Tương tự như vậy, những người dân làng của Chúa Giê-su đã biết Người trong ba mươi năm và nghĩ rằng họ biết tất cả. Trên thực tế, họ không bao giờ nhận ra Người thực sự là ai. Họ dừng lại ở mức độ bề ngoài và từ chối điều mới mẻ về Chúa Giê-su.

Bị thói quen và định kiến ngăn cản đón nhận điều mới lạ

Trong cuộc sống, chúng ta thường chỉ tìm kiếm từ kinh nghiệm của mình và thậm chí từ mọi người những gì phù hợp với ý tưởng và cách suy nghĩ của chúng ta để không bao giờ phải cố gắng thay đổi. Điều này thậm chí có thể xảy ra khi chúng ta nghĩ về Thiên Chúa, và ngay cả với chúng ta là những người tin Chúa, với chúng ta là những người nghĩ rằng chúng ta biết Chúa Giê-su, rằng chúng ta đã biết quá nhiều về Người và chỉ cần lặp lại những điều tương tự như mọi khi là đủ. Nhưng nếu không cởi mở với những gì mới mẻ và trước sự ngạc nhiên của Thiên Chúa, nếu không có sự ngạc nhiên, đức tin sẽ trở thành một kinh cầu buồn tẻ và từ từ tàn lụi rồi trở thành một thói quen xã hội.

Phải cảm thấy ngạc nhiên khi gặp Chúa

Ngạc nhiên là gì? Ngạc nhiên xảy ra khi chúng ta gặp Thiên Chúa: “Tôi đã gặp Chúa”. Nhiều lần chúng ta đọc thấy trong Tin Mừng,

những người gặp Chúa và nhận biết Người, họ cảm thấy ngạc nhiên. Và chúng ta, gặp gỡ Chúa, chúng ta phải cảm thấy ngạc nhiên. Điều này giống như chứng chỉ bảo đảm rằng cuộc gặp gỡ đó là thật sự chứ không phải là thói quen.

Không chấp nhận màu nhiệm Nhập Thể

Cuối cùng, tại sao dân làng của Chúa Giê-su không nhận ra và tin Người? Lý do là gì? Nói một cách ngắn gọn, chúng ta có thể nói rằng họ không chấp nhận “xì-căng-đan” Nhập Thể. Điều trở thành có vấp phạm đối với họ đó là sự vô biên của Thiên Chúa lại được bày tỏ trong sự nhỏ bé của xác thịt chúng ta, Con Thiên Chúa lại là con của một người thợ mộc, thần thánh lại ẩn mình trong con người, Thiên Chúa lại mang lấy khuôn mặt, những lời nói, những cử chỉ của một con người giản dị. Đây là có vấp phạm: sự nhập thể của Thiên Chúa, sự cụ thể của Người, ‘cuộc sống hàng ngày’ của Người.

Nguy cơ không nhận ra Chúa

Thiên Chúa đã trở thành một con người, Giê-su Nazareth, trở thành bạn đồng hành, trở thành một người giữa chúng ta. Là một người giữa chúng ta, Người hiểu, đồng hành, tha thứ và yêu thương chúng ta rất nhiều. Trong thực tế, chúng ta dễ chấp nhận một vị thần trừu tượng và xa cách hơn, một vị thần không xen vào các tình cảnh và chấp nhận một đức tin xa rời cuộc sống, xa rời các vấn đề, xã hội. Hoặc chúng ta thậm chí muốn tin vào một vị thần có 'hiệu quả đặc biệt', người chỉ làm những điều đặc biệt và luôn khơi gợi cảm xúc mạnh mẽ. Ngược lại, chính Thiên Chúa đã nhập thể: Thiên Chúa khiêm nhường, dịu dàng, ẩn mình, đến gần chúng ta, sống bình thường trong cuộc sống hàng ngày của chúng ta. Và rồi, giống như những người dân làng của Chúa Giê-su, chúng ta có nguy cơ không nhận ra Chúa khi Người đi ngang qua.

Thánh Augustino nói: “Tôi sợ Thiên Chúa, sợ Chúa, khi Người đi ngang qua”. Nhưng tại sao thánh Augustino sợ? “Tôi sợ không nhận ra Người.” Chúng ta không nhận ra Chúa; đúng hơn, chúng ta cảm thấy Người là có vấp phạm.

[...] Trong lời nguyện, chúng ta hãy cầu xin Đức Mẹ, người đã chào đón màu nhiệm Thiên Chúa trong cuộc sống hàng ngày của Mẹ ở Nazareth, cho đôi mắt và trái tim chúng ta không còn định kiến và mở ra để ngạc nhiên trước sự ngạc nhiên của Thiên Chúa, trước sự hiện diện khiêm tốn và ẩn giấu của Người trong cuộc sống hàng ngày.

■ (theo bản dịch của radio vaticana) ■

Hãy tạ ơn Chúa ...

Xin kính gửi đến quý cha, quý thầy, quý tu sĩ nam nữ, cùng quý anh chị cursillistas những tin vui nhận được:

♦ Cha Dominik Trần Mạnh Nam, linh hướng phong trào tại Frankfurt, Đức Quốc, mừng ngân khánh 25 năm linh mục trong thánh lễ cộng đoàn Chúa Nhật 07/06/2021.

♦ Cursillista Pierre Dương Văn Hòa (K.16), thuộc nhóm Bordeaux, hôn phu của chị Tổng Đỗ Bảo Quyên (K.15), con rể chị Dương Ngọc Nữ (K.15), được lãnh nhận chức Phó Tế Vĩnh Viễn vào Chúa Nhật 13/06/2021 tại giáo phận Bordeaux - Pháp.

Trong tâm tình tạ ơn Chúa, gia đình Cursillo xin chung vui cùng cha Dominik và gia quyến của thầy Pierre. Xin hiệp ý cầu nguyện cho cha tiếp tục vững bước trong ơn gọi linh mục, cho thầy phó tế nhờƠn-Thánh-Chúa, luôn vượt qua mọi khó khăn trong sứ vụ mới, mỗi ngày thêm hăng say trong niềm vui phục vụ.

Trường Huấn Luyện tháng 6

LTS. Tháng 6 vừa qua Trường huấn luyện (THL) đã đề nghị 1 tài liệu học tập có tựa đề « GIỮA CON ĐẠI DỊCH HAI TÂM THỨC HY VỌNG ». Trong đó ngay phần mở, tác giả Antôn Lê Đức Tuân đã đặt ra nghi vấn :

[...] niềm hy vọng là gì ? mà tác động mạnh mẽ đến đời sống của con người ? và phải chăng giữa cái khủng hoảng của con đại dịch Covid-19 này, con người đang dần đánh mất niềm hy vọng ?

và đi đến khẳng định trong đoạn kết :

[...] hy vọng như là một nền linh đạo của Kitô Giáo. Người tín hữu sống niềm hy vọng giữa những thách đố của cuộc sống và được mời gọi «Sẵn sàng trả lời cho bất kỳ ai chất vấn về niềm hy vọng » (x. 1Pr 3,15-16). Khi đó người Tín Hữu hiểu rằng không phải trao ban lý do cho niềm hy vọng này trên bình diện lý thuyết, bằng lời nói, nhưng nhất là với chứng tá cuộc sống và phải để Chúa Giêsu hiện diện hữu hình ngang qua chính gương chứng nhân của mình đặc biệt trong con đại dịch Covid-19 này.

THL cũng theo đó mời gọi các tham dự viên chia sẻ chung qua 3 câu hỏi :

1/ Giữa con đại dịch Covid-19 và nhất là trong thời gian mà các con số nhập viện, tử vong ngày càng gia tăng trong nước Pháp cũng như ở các nước bạn, Anh Chị có còn giữ được niềm Hy-Vọng không ? Lúc đó Anh Chị hy-vọng gì ?

2/ Điểm tựa của Anh Chị trong thời gian đó là đâu : gia đình, bệnh hữu, chính phủ, các tổ chức y tế, xã hội, v.v ? Hay Anh Chị đã được Thiên Chúa dùng làm điểm tựa cần thiết và hữu ích cho người thân quen ?

3/ Một cách nào đó, Anh Chị đã nhìn thấy, hay cảm nghiệm được, bàn tay của Chúa trong một hoàn cảnh cụ thể do đại dịch gây ra...?

Với sự chấp thuận của các anh chị tham dự, THL đặc cách chuyển đăng trong bản tin lần này một số chia sẻ ấy.

oOo

Những tháng đầu năm 2020 sau khi con dịch Covid-19 bùng nổ ở Trung Quốc rồi đến Pháp cũng như các nước phương tây khác, con số tử vong ngày một tăng. Tâm trạng chung của mọi người là hoang mang, hốt hoảng. Ngay cả những nước giàu mạnh nhất cũng bó tay vì không có thuốc chữa cũng không có thuốc ngừa. Không lẽ khoanh tay chờ chết nếu mình chẳng may bị lây bệnh, nhưng muốn tránh bị nhiễm cũng rất khó khi lúc đó khẩu trang còn khan hiếm...

Bình thường thời gian cần thiết để chế tạo được một loại thuốc chích ngừa phải khoảng một chục năm ! Khoảng thời gian đó bây giờ như vô tận. Nhưng trí óc và năng lực của con người thật là kỳ diệu trước những nghịch cảnh. Các hãng sáng chế dược phẩm lớn nhất thế giới ráo riết chạy đua với thời gian để tìm giải pháp đương đầu với con vi khuẩn quái ác. Tôi không nghĩ mỗi hãng thuốc chỉ nhắm tới lợi nhuận, tiếng tăm nếu tìm ra thuốc ngừa hay thuốc trị trước các hãng khác. Tôi được xem những phóng sự kể lại việc làm của những chuyên gia y học. Họ làm

việc ngày đêm, mặt mũi phờ phạc vì thiếu ngủ, bởi không thể thấy chết mà không cứu, thật là tội nghiệp. Tôi rất cảm động vì sự miệt mài đó và luôn cầu xin Chúa giúp sức cho họ trong vai trò và trách nhiệm cao cả của họ đối với nhân loại.

Tôi đặt hết hy vọng vào Thiên Chúa đấng đã tạo nên con người và tôi cũng kỳ vọng vào những con người đang đem hết sự hiểu biết và khả năng để phục vụ một công cuộc cao cả hầu kéo cả nhân loại ra khỏi một tai họa thê thảm. Và người ta đã tìm ra vaccin trong một thời gian vượt kỷ lục, ngoài sức tưởng tượng của ngay cả những người lạc quan nhất.

TẠ ON CHÚA ! Không có Chúa, con người chẳng làm được gì. Con cũng cảm ơn Chúa vì trong khoảng thời gian đen tối nhất năm ngoái vì đại dịch này, con đã có dịp ôn lại cuộc đời mình để thấy đâu là những điều cần thiết nhất trong đời người và cho đời con. Xin cho con luôn hy vọng vào Chúa và tin vào lòng quảng đại của con người đối với tha nhân.

oOo

Đã từ hơn một năm nay rồi, một thời gian tuy ngắn đối với tuổi thọ của cuộc sống, nhưng cũng đủ dài khi chúng ta bị bắt

buộc phải sống xa người thân, bạn bè. Xa những cảnh phồn hoa hăng ngày để đối diện với những đảo lộn khủng khiếp đang xảy ra : như sự xuất hiện không chờ đợi của con vi-rút Corona, thiên tai, thảm họa, chiến tranh, tai nạn, giết chóc, đang ùn ùn ập vào trái đất. Tôi nghe thấy quá nhiều kẻ chết : già, trẻ, lớn, bé. Họ không chết bởi bệnh thì cũng chết bởi sự thù hận. Tôi buồn cho những nạn nhân và thương cho gia đình của họ phải chịu cảnh mất mát. Những dấu hiệu này làm cho tôi tin rằng thế giới đang tiến dần đến ngày tận cùng.

Các dấu hiệu hỗn loạn này làm cho tôi thật sự nghĩ rằng Chúa đang thanh lọc kẻ tốt và kẻ xấu trước ngày phán xét cuối cùng của Ngài. Tôi thương cho những kẻ đã không được ưu đãi bởi cuộc đời, nay lại còn phải điêu đứng trước sự suy sụp của nền kinh tế, sống lang thang rày đây mai đó, lam lũ chịu đựng đói rét, không miếng cơm không manh áo ấm. Nhìn những mảnh đời lê lết ngoài đường không nơi nương tựa, tôi chợt thấy quá xót xa.

Tôi không kỳ vọng vào ai hết vì loài người bị bất lực trước biến cố này. Tôi chỉ kỳ vọng vào nơi Chúa, vững lòng vào Đức Tin. Ngày ngày tôi miệt mài cầu nguyện, hối cải các tội lỗi của mình, xin Thánh Linh thay đổi cho tôi không còn có ý phạm tội nữa, xin Chúa đủ lòng thương xót cho nhân loại đang khổ đau, xin Chúa rộng tay thương cho những kẻ màn trời chiếu đất, xin Chúa mau kết thúc sự trừng phạt của Ngài.

Và cũng trong thời gian này, tôi không sợ hãi cũng chẳng sợ chết ; trái lại, tôi sẵn

sàng mong chờ ngày Chúa đến để biến đổi thế gian, khôi phục lại nước Chúa. Tôi tin vào sự phán xét công bình của Chúa.

oOo

Dịch Covid-19 bùng phát tại Trung Hoa xa xôi nghe vắng vắng hàng ngày trên truyền hình, nhưng hình như chưa bao giờ tôi ngờ rằng chỉ ít tuần sau đó, “nó” lại là đề tài lớn nhất trong tất cả các câu chuyện của mọi người, của các phương tiện truyền thông từ hơn 1 năm nay.

Rồi chỗ làm việc vào một tối thứ 7, vợ chồng tôi không bao giờ ngờ rằng nhiều tuần lễ sau, mình sẽ không trở lại đó ! Lệnh phong tỏa toàn nước Pháp buộc chúng tôi đình lại hết mọi công việc.

Lần đầu tiên trong đời, đang đi làm ngon lành, đột nhiên phải ở nhà ! Rồi tin người nhiễm bệnh, người chết... cứ liên tục tăng cao theo ngày tháng – trong số đó có bà con, bạn bè thân quen, hàng xóm...của tôi !

Bây giờ ngồi nhớ lại, hơn 1 năm trước, thú thật tôi không thể không hoang mang, đau lòng vì tin chẳng lành cứ dồn dập... mà không hề thấy được lối thoát, vì y khoa chưa hiểu gì nhiều về loại vi khuẩn mới lạ này – và con đường tìm ra thuốc chủng ngừa càng xa vời hơn nữa!

Tuy nhiên, tôi đã nhanh chóng lợi dụng cơ hội được rảnh rang này để thực hiện bao nhiêu việc mà mình muốn, nhưng chưa làm được vì tất cả thời gian trước đó dùng để lo cho cơm- áo -gạo -tiền.

Hàng ngày, tôi có thời khóa biểu gần như cố định: dự Thánh Lễ trực tuyến mỗi sáng, cuốc đất, dọn dẹp vườn tược, sắp xếp lại hình ảnh những chuyến du lịch của vợ chồng tôi từ cả chục năm trước... Buổi chiều, tôi dùng để gọi thăm những người thân, nhất là các Bác, anh chị lớn tuổi trong phong trào mà tôi rất quý, nhưng trước đây không có giờ để thường xuyên thăm hỏi....

Thời gian này, tôi cũng đã dành thời gian cầu nguyện nhiều hơn: xin Chúa gìn giữ Ba Mẹ; che chở, thêm sức cho những người làm việc trong ngành y tế, các Linh mục... là những người luôn phải hy sinh quên mình vì sự an toàn và sức khỏe xác hồn của tha nhân; Xin Chúa ra tay đẩy lùi đại dịch....

Hồi tâm nhìn lại, tôi cúi đầu tạ ơn Thiên Chúa đã ban cho mình đức tin để dù có lúc lo buồn vì mất mát người thân, nhưng luôn giữ được sự bình tâm. Tạ ơn Ngài ban cho tôi có một gia đình hạnh phúc, những người bạn dễ thương luôn động viên, thăm hỏi... Tạ ơn Ngài cho tôi được sống ở Pháp, một quốc gia của nhân quyền, của tình người.....

Cám ơn Mẹ Maria luôn hiện diện âm thầm, che chở, ủi an... mặc dù nhiều lúc con vô tâm không nhận ra. Xin Mẹ cầu bầu cho nhân loại chúng con. Amen!

Chuỗi Mân Côi trong đời sống

Chuỗi Mân Côi là cách cầu nguyện của nhiều tín hữu công giáo đặc biệt là các giáo dân Việt nam có lòng sùng kính Đức Maria.

Tôi được sinh ra và lớn lên tại Chợ Lớn quận 5, tại họ đạo Thánh Jeanne d'Arc nơi mà tôi được rửa tội và cả một đời thơ ấu của tôi tại đây.

Học giáo lý tại họ đạo này, tham gia phong trào Hùng tâm Dũng chí của Cha Giuse Bùi Văn Nho, thời thơ ấu của tôi rất gắn bó với họ đạo Jeanne D'Arc gọi theo nghĩa bình dân là Họ đạo Ngã Sáu Chợ Lớn. Cha Nho, Cha Sở họ đạo, Ngài có lòng sùng kính Đức Mẹ, Cha luôn khuyến khích giáo dân lần chuỗi, ngay cả trước Thánh lễ luôn lần chuỗi 50 và lúc Châu Thánh Thể luôn chuỗi môi khô (3 chuỗi 50).

Tôi được sinh hoạt trong phong trào Hùng tâm Dũng chí, nếu vắng mặt không lý do là bị phạt lần chuỗi, hình phạt này Cha sợ tội nhỏ như chúng tôi quên thực hiện thì sau này Cha phạt viết chuỗi trên giấy và nộp lại cho Cha. Bị phạt bằng việc lần chuỗi hay viết chuỗi làm cho chúng tôi coi chuỗi mân coi như hình phạt và tránh làm việc xấu, hay vắng mặt trong các sinh hoạt.... để khỏi lần chuỗi hay viết chuỗi.

Nhưng những thói quen lần chuỗi chung tại nhà thờ, tại gia đình trong buổi kinh sáng tối hay trong ngày làm cho tôi quá quen thuộc với chuỗi Mân Côi.

Gia đình ba má tôi ở chung với ông bà nội là người đạo đức và hay siêng năng lần chuỗi, nếu các bạn đến nhà tôi thì luôn nghe tiếng kinh chuỗi vang lên với giọng đọc của ông bà tôi đó đó các nguyện gẫm

năm sự vui, thương và mừng (lúc đó chưa có năm sự sáng) các anh chị em trong nhà tôi là thuộc nằm lòng.

Ngày qua ngày, ông nội tôi được Chúa gọi về, gia đình chúng tôi được đi đoàn tụ tại Pháp vào năm 1985, khi từ già cha Nho, cha khuyên gia đình chúng tôi như sau : Qua Pháp xứ lạ quê người chúng con nhớ lần chuỗi xin Đức Mẹ gìn giữ gia đình chúng con...

Ngày 26 tháng 7 năm 1985 gia đình chúng tôi rời Việt Nam sang Pháp, Gia đình chúng tôi tham gia vào Giáo Xứ Việt Nam tại Paris và thường tham dự thánh lễ tại Cộng đoàn Noisy le Grand do Cha Sách thành lập và làm Tuyên Úy.

Cuộc sống gia đình chúng tôi về đạo và đời đã tạm ổn, hơn nữa tôi lại được tham gia và tuyên hứa vào Legio Mariae tiểu đội Đức Mẹ tại Pontault Combault, sinh hoạt, công tác và luôn lần chuỗi hằng ngày lại là thói quen cầu nguyện của thời thơ ấu của tôi, nhưng ngày nay tôi lớn khôn, tôi nhận ra giá trị của chuỗi mân côi là lời cầu nguyện, tán tụng và ca ngợi Mẹ Maria.

Tôi quen với một cô bạn gái tên Mai, em của người bạn tôi, đúng là sự an bài của Mẹ Maria, Mai là cô gái hiền, ngoan, có lòng đạo đức, sống trong gia đình đạo hạnh và Mai có lòng sùng kính Đức Mẹ một cách đặc biệt, siêng năng lần chuỗi. Gia đình tôi và gia đình Mai có dịp đi viếng Đức Mẹ Lourdes và từ đó tình cảm giữa Mai và tôi triển nở trong sự sùng kính Mẹ Maria và qua chuỗi lần chúng tôi xin Mẹ chúc lành

cho tình cảm chúng tôi,

Tháng 10 là tháng Mân Côi Đức Mẹ, hai gia đình chúng tôi làm Lễ Dạm Ngõ và Lễ Hôn cho Mai và tôi 01/10/1989, thật đẹp ngày hứa hôn, tình cảm của chúng con và những chuỗi lần của chúng con kết thành bó hoa thiêng dâng lên Mẹ.

Gần 1 năm sau, vào tháng 5, chúng tôi thành hôn vào ngày 12/05/1990 tại Giáo Xứ Việt Nam tại Paris (14 ème), chúng con đã chọn ngày hôn phối của chúng con trong tháng 5 là tháng hoa của Mẹ, chúng con dâng lên Mẹ tình yêu và gia đình chúng con, xin Mẹ mang Chúa Giêsu, thánh Giuse đến và hiện diện trong gia đình chúng con.

Mai và tôi rất yêu mến chuỗi mân côi, luôn trung thành cầu nguyện với Mẹ bằng việc lần hạt trong các giờ kinh tối với các con. Hằng năm gia đình chúng tôi luôn đi hè tại Lộ Đức, quỳ dưới chân Mẹ chúng con cảm tạ nhờ lời bầu cử của Mẹ, Thiên Chúa đã ban nhiều ơn lành cho gia đình chúng con. Chúng tôi lập 2 nhóm Chuỗi Mân Côi liên kết, mỗi nhóm gồm 20 người, mỗi người trung thành hằng ngày đọc 10 kinh kính mừng liên kết thành 1 chuỗi Mân Côi : Năm sự Vui, Thương, Mừng và Sáng cùng cầu nguyện với Mẹ Maria mà sống đẹp lòng Chúa.

Sau này, ngày lãnh chức Phó Tế Vĩnh Viễn của tôi là ngày 03/10/2020, được nằm trong tháng 10 tháng mân côi của Mẹ Maria, thật là một sự an bài cho tôi và cho gia đình chúng tôi. Cám ơn Mẹ đã đồng hành với chúng con mọi ngày trong đời sống chúng con, lời cầu nguyện của chúng con bằng chuỗi mân côi đã cho chúng con tìm sự bình an trong vòng tay nhân ái của Mẹ lành và tìm được nhiều Ôn lành trong Trái Tim Chúa Giêsu.

Lạy Chúa, Chúa đã chọn Đức Maria làm Mẹ của Chúa Giêsu và là Mẹ của chúng con. Xin cho chúng con siêng năng lần chuỗi Mân Côi: vừa bắt chước các nhân đức của Mẹ, vừa liên kết đời sống của chúng con để suy gẫm cuộc đời của Chúa Kitô, hầu chúng con sống đẹp lòng Chúa.

Michel Hải

CẦU NGUYỆN

Thời gian qua, ban điều hành PT được tin :

Ông Giacôbê Dương Vương, anh của cursillista Agnès Dương Lệ Thanh (K.29) đã tạ thế ngày 11/07/2021 tại Việt Nam, hưởng thọ 70 tuổi.

Ông André Gérard Casenaz Nguyễn Minh Đức, con rể của cursillista Catherine Nguyễn Trân Châu (K.11), anh rể của cursillista Vincent Phan Thanh Sơn (K.20), nhóm Bordeaux, đã từ trần ngày 13/06/2021, hưởng thọ 70 tuổi.

Cursillista Pierre Huỳnh Chấn Thịnh (K.5), phu quân của cursillista Thérèse Nguyễn Thị Hiếu (K.6), đã bước sang Ngày Thứ Năm hôm 12/05/2021.

Cụ bà Châu Thị Mai Hoa, pháp danh Ngọc Thành, thân mẫu của cursillista Elisabeth Phạm-Châu Thị Thanh Mai (K.29), nhạc mẫu của cursillista Paul Phạm Phú Thịnh (K.35), đã từ trần lúc 10 giờ 50 sáng ngày thứ sáu 30 tháng 4 năm 2021, hưởng thọ 83 tuổi.

Bà Thérèse Đào Ngọc Bích, hiền thê của thầy phó tế Ignatio Nguyễn Văn Thạch (qua đời năm 2017), đã được Chúa gọi về ngày 28/04/2021.

Cursillista Maria Đỗ Thị Thường (K.4) - thân mẫu của cursillista Đỗ Anh Sang (K.1) - đã tạ thế ngày 16/04/2021, hưởng thọ 91 tuổi.

Ông Jean-Marie Nguyễn Công Thành, chồng của chị Magarita Nguyễn Thị Bỉ (K.38), đã được Chúa gọi về ngày 21/03/2021 tại Tourcoing (Pháp), hưởng thọ 79 tuổi.

Nhờ lời cầu bầu của thánh cả Giuse và Mẹ Maria, nguyện Thiên Chúa của Lòng Thương Xót giang tay đón linh hồn người thân của chúng ta vào hưởng phúc Nước Trời.

Chút kỷ niệm về Ba

(Thân tặng những ai còn cha hay đã khuất bóng nhân dịp Fête des Pères – Ngày Lễ của Cha)

Năm đó tôi đi làm được 20 năm, hãng tôi khuyến khích nhân viên ghi tên để vừa nhận được phần thưởng tiền mặt của hãng, mà đồng thời cũng được cấp chứng chỉ danh dự về thâm niên trong quá trình làm việc do Tòa Thị Sảnh trao tặng, cùng với huy chương bạc)... Đã từ lâu lắm rồi, tôi không nhìn đến món quà mà ngày hôm ấy ông thị trưởng đã trao tặng thêm cho từng người đến lãnh bằng : cây viết Parker.

Nhìn cây viết, tôi bồi hồi xúc động nhớ nhiều đến ba tôi, không phải vì dáng vẻ mà do cái hiệu Parker đã đưa tôi về dĩ vãng. Lúc đó tôi vừa lên lớp sáu, trường học bắt chúng tôi phải tập dùng viết mực cho chữ được đẹp. Ba tôi nhân dịp đó tặng cho con gái mình cây bút mực Parker, màu xanh úa với nắp viết màu trắng. Con bé lúc đó khoảng mười một tuổi, tay chân nhỏ nhắn nên cảm thấy sao mà cây viết đó... mập thế ! Nhưng dần dà viết mãi rồi cũng quen đi, và con bé hãnh diện vì được ba khen viết đẹp.

Nay nhìn lại cây viết, tôi bồi ngùi ôn lại kỷ niệm xa xưa tưởng đã chôn vùi theo năm tháng. Con xa ba đã bao nhiêu năm rồi ba nhỉ? Con tính đến nay là đã đúng 47 năm ngày con rời xa quê hương thân yêu đeo đuổi ý chí rồi lập nghiệp nơi xứ người. Cho dù sau đó tôi đã có dịp trở về nơi chôn nhau cắt rún. Nhưng cái ngày định mệnh mà cách đây 47 năm khi ra đi, mình đâu biết rằng khi quay về là mình vĩnh viễn không còn gặp ba, cũng không còn gặp hai người em dâu yêu nữa.

Ba ơi, khi con hãy còn thơ ấu, dưới sự đùm bọc của ba, con biết ba rất hài lòng về con. Ba lo cho con lớn lên từng bước một vào đời. Nhưng đến lúc con lớn khôn rồi, con gái của ba bắt đầu vượt ra khỏi sự giáo huấn của gia đình. Những năm cuối đời, con đã bất xứng với ba, con biết ba buồn lắm ! Nhưng thôi, chuyện xưa rồi ba ạ, giờ đây con không muốn oán trách ai đó đã chia rẽ tình cha/con. Cứ để con ôm lấy hết lỗi lầm và âm thầm cầu nguyện, vì giờ này bên kia đời, con biết ba đã rõ con đường con đã chọn. Con đã chọn theo chân Chúa để được tinh luyện trong ánh sáng Chúa, để đời sống con được hoán cải theo thời gian.

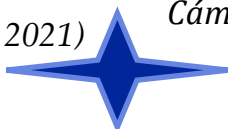

Khi con được đưa cho vào học trường đạo từ tấm bé, có ai đó ngờ rằng sau này con trở thành một kitô hữu ? Đúng vậy thưa ba, như một định mệnh đã an bài, Chúa trên trời đã chọn con từ lúc con vào học trường đạo, và ba mươi năm nay, con đã chính thức là con của Chúa. Chẳng những vậy, từ trên hai mươi năm nay, con tiến bước trên con đường Chúa chọn con đi để trở thành môn đệ của Chúa sau khi tham dự khóa tĩnh tâm Cursillo trong ba ngày. Trong suốt khoảng thời gian này trong con luôn nhen nhúm ngọn lửa yêu thương. Con chăm chỉ cầu nguyện, thao thức đối thoại hằng ngày cùng Cha trên trời. Thánh Kinh con đọc như con kết, lắm lúc con chẳng hiểu ý nghĩa, nhưng con cứ đọc và cố gắng học hỏi. Sau đó con siêng năng tham dự những buổi họp mặt chia sẻ cùng

các anh chị cursillistas. Chúa muốn con nhìn mọi sự với ánh mắt khác, Chúa ban cho con niềm vui phục vụ để con chuộc lại lỗi lầm đó thưa ba ! Chỉ có một điều con ân hận là ba nuôi con lớn khôn, đã cho con nhiều điều tốt đẹp mà con chưa đáp đền được công ơn ba nuôi dưỡng. Ba ơi, sắp sửa đến ngày “Lễ của cha” rồi. Đã lâu lắm, con không nghĩ đến ba mỗi khi ngày lễ này về. Có phải vì con người ta chỉ làm lễ cho cha mẹ mình chỉ khi nào họ còn tại thế ? Nhưng tại sao năm nay con lại nghĩ đến ba khi đã cận kề ngày lễ này nhỉ ?

Tôi bỗng nhiên rung rung nước mắt hướng về cửa sổ trong ánh mặt trời chiều, khe khẽ hát bài “Đôi mắt người Sơn Tây”, bài mà ba vẫn thường hát nhái. Tôi có cảm tưởng như trong những lúc đó, tâm hồn của ba dường như chìm sâu trong lời ca tiếng nhạc. Bài hát rất hợp tình hợp cảnh với ba. Cuộc đời của ba gắn liền với bài hát này vì ba là người Sơn Tây, và ba cũng là người xa xứ vào trong Nam khi hầy còn trai trẻ. “Đôi mắt người Sơn Tây u ẩn buồn viễn xứ xa xôi...”. Ba ơi, khi đến ngày lễ cha, con sẽ hát bài này để nhớ về ba nhé, người đã thương dạy dỗ con rất nhiều trong tuổi thơ, người mà đời này con chưa có dịp báo hiếu. Ba và các em trên đó chờ con nhé ! Chờ ngày con về cùng nhau đoàn tụ, cùng Cha trên trời.

(MA/VTT – tháng sáu 2021)

Chút Tâm Tình từ Bordeaux

« Lạy Chúa, muôn lạy Chúa xin thương,
Này hồn con luôn ngóng trông lên Ngài »

Kính gửi Ban Điều Hành Phong Trào Cursillo,

Kính quý Cha, quý Sơ, quý Thầy, quý anh chị em cursillistas lời chào « De Colores » và chúc sức khỏe cùng bình an đến tất cả mọi người.

Hơn một năm ai cũng sống trong nỗi hoang mang, lo sợ cùng với sự xa cách làm cho chúng ta cảm thấy lạc lõng, bơ vơ. Nhưng may mắn thay khi chúng ta được là con cái của Chúa và là những cursillistas, bên cạnh có Thầy Chí Thánh, Đấng hướng dẫn và gìn giữ chúng ta trong mọi hoàn cảnh. Trong mùa giãn cách kéo dài không biết trở lại bình thường lúc nào, chúng ta cứ tâm nguyện « Chúng con phó thác và trông cậy vào Ông Thánh Chúa ». Giữ tâm bình an luôn TIN rằng Chúa đang sống cùng chúng ta trong hoàn cảnh hiện tại và ở cùng trong mỗi người chúng ta và CẬY vào ơn Chúa. Xin ban cho chúng ta thêm sức mạnh về thể xác và linh hồn để nuôi dưỡng niềm tin. Luôn luôn tin rằng Chúa đang hiện diện qua những người xung quanh. Đón nhận yêu thương, tha thứ và cầu nguyện cho nhau.

Qua buổi họp trực tuyến do Ban Điều Hành tổ chức, họp trực tuyến rất hay, tạo nhịp cầu nối liền thông tin liên lạc nhau, qua cái nhìn tiếng nói. Tờ Thông Tin Liên Lạc đã hết gián đoạn. Cầu xin cho mọi người vẫn còn được liên lạc với nhau.

Xin Chúa luôn gìn giữ Phong Trào luôn luôn phát triển, nhà nhà sức khỏe và bình yên.

Xin cho các linh hồn qua đời sống ngày thứ năm được vào hưởng nhan thánh Chúa.

Cầu cho bệnh dịch sớm chấm dứt. Đất nước mọi miền được an lành và sinh hoạt trở lại bình thường.

Cám ơn Chúa, chúng con cùng cầu xin.

Maria Trương thị Bé Ba (K19)

Sùng đạo-Học đạo-Hành đạo là hành trang mà Cursillo đã trang bị cho tôi khi bước chân vào PT. Lòng yêu mến Chúa đã dẫn tôi đến các cuộc hành hương, tĩnh tâm... và không ít lần tôi được nghe giảng về tấm gương Xin Vâng của Đức Mẹ. Hình bóng mẹ trong suốt cuộc đời Chúa Giêsu trên dương thế cũng là bài học cho tôi, thì hẳn không thể thiếu hình bóng Mẹ trên bước đường của tôi theo Chúa. Thật xứng đáng để dâng Kinh

Mân côi lên Thiên Chúa trong kinh nguyện như hầu hết những người bạn tôi đã chia sẻ trong buổi họp nhóm trực tuyến ngày Chúa Thánh Thần hiện xuống vừa rồi, Lòng yêu mến Đức Mẹ đã gắn kết họ với Kinh Mân Côi, chính điều này đã đặt ra cho tôi câu hỏi “VẬY TẠI SAO TRÀNG CHUỖI MÂN CÔI VẪN CHƯA ĐI VÀO ĐỜI SỐNG KINH NGUYỆN CỦA TÔI, DÙ CÁC KINH LẠY CHA, KÍNH MỪNG, SÁNG DANH LÀ NHỮNG KINH ĐẦU TIÊN TÔI ĐƯỢC HỌC TỪ BÉ KHI TÔI CÒN CHƯA BIẾT SUY NIỆM LÀ GÌ?”

Tôi nhớ rất rõ vào một ngày thứ năm tháng bảy, tôi bị một cơn chóng mặt quay cuồng hành hạ tại giáo xứ VN khi làm trợ tá Khóa Nam năm đó, cũng chính là ngày chị T, người bạn của tôi bị AVC liệt nửa người, chị là người bạn hàng xóm của tôi từ lâu, sau ngày mẹ mất, chị dọn nhà về Marseille sống. Từ sau biến cố đó chị trở nên đăm chiêu, mỗi lần thăm chị qua điện thoại, tôi chỉ được nghe những lời than thân trách phận, oán trách sự bất công dành cho số phận chị, hay chị nhắc về những ngày sống bình lặng trước đó để rồi nhìn lại hiện tại luôn nghĩ đến cái chết. Với chị sau giờ uống viên thuốc ngủ trong ngày là giờ hạnh phúc nhất, chị mong sao đó là giấc ngủ ngàn thu hay nếu mở mắt thức dậy sẽ nhận ra biến cố thực tại chỉ là một giấc mơ.

Tháng chín năm ngoái, khi con dịch tạm xuống thang, việc kiếm một vé đi Marseille không khó mà lại thật rẻ. Đó là lần thứ hai tôi xuống thăm chị. Trên bàn thờ nhà có hình ba mẹ chị, tượng Phật, và một hình ảnh làm mắt tôi dừng lâu hơn một chút, đó là chai nước Thánh Đức Mẹ Lộ Đức tôi đã biểu chị trong lần thăm trước, sau chuyến hành hương với Giáo xứ

năm đó, và một tấm ảnh Đức Mẹ mà một y tá chăm sóc chị mỗi ngày đã tặng. Tôi không ngạc nhiên vì chị không phải là người công giáo nhưng trong gia đình chị có người được ơn Đức Mẹ khi khẩn cầu Mẹ tại Notre Dame de La Garde ở Marseille. Tôi liên lạc với chị thường xuyên từ đó, chủ yếu để chia sẻ những nỗi niềm buồn đau của chị hoặc trả lời những câu hỏi về Đức Mẹ, về niềm tin của tôi với Chúa. Dưới mắt

TỪ MARSEILLE ĐẾN PARIS

Anna P.

chị, tôi là người có niềm tin mạnh mẽ và có sự bình an. Chị tỏ ý muốn được như vậy. Tôi tập chị cầu nguyện với kinh Lạy Cha, nhưng điều này thật khó khăn, tôi thường đọc chung với chị qua các các lần trò chuyện, nhưng lần nào chị cũng vấp vấp. Cách đây không lâu chị khoe với tôi có thể đọc kinh Lạy Cha một mình không cần tôi nhắc nữa. Chị tỏ lòng yêu mến Đức Mẹ đặc biệt, thường xuyên tâm tình cầu nguyện cùng Mẹ và tìm thấy niềm vui được an ủi. Sau đó chị lại báo tiếp một tin vui rằng chị đã trải qua ca mổ thành công để có thể tháo ống dẫn tiểu đã làm chị khổ sở đau đớn hơn hai năm qua nên muốn dâng một Thánh Lễ tạ ơn Đức Mẹ và nhờ tôi giúp chị học Kinh Kính Mừng.

Vâng, qua chị tôi nhớ lại lời kinh “*Thánh Nữ Đồng Trinh MARIA là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ xin bầu chữa cứu giúp, mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhậm lời*”. Lời kinh đó đã được chứng minh với một người ngoại đạo như chị đã đánh động tôi, công thêm những chia sẻ của các bạn trong buổi họp, hẳn không phải là sự tình cờ, nhưng luôn được bắt đầu từ một biến cố dù lớn hay nhỏ trong đời. Tôi tin đó là ơn Chúa Thánh Thần đã giúp tôi thêm lòng kính mến Đức Mẹ để có thể lần hết tràng chuỗi Mân Côi với 5 sự Sáng, sự Thương, sự Vui và sự Mừng trước khi kết thúc Tháng năm Kính Đức Mẹ.

Lạy Mẹ, tháng năm kết thúc, nhưng xin Mẹ hãy đồng hành với con luôn mãi khi này cho tới giờ lâm tử bằng tràng chuỗi Mân Côi nhẹ nhàng lướt qua bàn tay con mỗi ngày. Amen.

Trong những ngày này, thỉnh thoảng tôi nhớ về các bệnh dịch nguy hiểm đã xảy ra trước đây ở một số quốc gia, cũng lây cho nhiều người trong nước đó và nước ngoài như bệnh bò điên, cúm gà, cúm heo và Ebola. Lúc đó, Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) cũng cảnh báo phải lưu ý đề phòng tránh đại dịch cho toàn thế giới, nghe vậy thì biết vậy, nhưng tôi không thấy có biện pháp cụ thể nào liên hệ tới mình và cuộc sống hàng ngày vẫn trôi qua bình thường, tôi có cảm tưởng không có gì đáng quan tâm.

Nhưng lần này, chuyện Covid-19 đến từ Vũ Hán Trung Quốc đã làm xáo trộn đời sống mọi người trong mọi lãnh vực kinh tế, chính trị, xã hội, tôn giáo, tâm lý... « Cô » chẳng kiêng nể ai, trên toàn thế giới, theo số liệu ngày 14/06/2021, đã lây nhiễm hơn 176 triệu người ở nhiều lứa tuổi và gây tử vong hơn 3 triệu 8, đa số là người lớn tuổi và kém sức khỏe. Các chính phủ phải áp dụng các biện pháp cách ly rất nghiêm ngặt, điều đó liên quan tới chính bản thân tôi là người già yếu... Tuy nhiên, có lẽ nên có lời « cảm ơn » vì « cô » ấy đã cho tôi hoàn cảnh và nhiều thời gian dành cho đời sống tâm linh.

Bị bó buộc ở trong nhà lâu ngày và tù túng, đời sống nội tâm giúp tâm hồn tôi được bình an qua việc cầu nguyện và suy tư. Trong Phúc âm, sau các biến cố xảy ra, Mẹ Maria « *hằng ghi nhớ mọi kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng* » (Lc 2,19). Con cái noi gương Mẹ, tôi cũng suy đi nghĩ lại ý nghĩa những điều trông thấy trước mắt và trong khả năng suy nghĩ của mình.

Khi tham gia lần chuỗi Mân Côi tại hang đá nơi Đức Mẹ hiện ra ở Lộ Đức, đọc kinh trực tuyến qua đài KTO vào lúc 15g30 hàng ngày, tôi hiệp thông với các tín hữu có mặt tại chỗ và cầu nguyện sốt sắng với họ, tôi không thấy bị tách biệt vì khoảng cách và nhất là cảm nhận sự hiệp nhất một cách cụ thể giữa tâm hồn của những người có cùng một Đức tin. Đây là sự hiệp nhất trong thực hành, nó khác khi chúng ta hội họp để chia sẻ với nhau về đề tài này. Vợ chồng tôi thường nhắc nhở nhau lần chuỗi, đến nay đã gần như thành thói quen. Tôi cũng tự nhủ, khi người

CẦU NGUYỆN VÀ SUY TƯ

Kitô hữu cầu nguyện, dù chỉ một mình, vẫn có thể liên kết trong tinh thần với các Kitô hữu khác trên thế giới đang cầu nguyện như mình. Đó cũng là một trong các lý do thúc đẩy tôi lần chuỗi Mân Côi thường xuyên.

Trong những ngày đại dịch bùng phát mạnh và cách ly nghiêm ngặt, tôi cũng được Cha Linh hướng khuyên là có thể ở nhà tham dự Thánh lễ trực tuyến, trong tình trạng sức khỏe của tôi, điều đó vừa an toàn cho mình cũng như cho các thân nhân

trong gia đình. Tôi thành tâm thực hành lời khuyên ấy. Trên mạng, có nhiều nơi phát trực tuyến, nhưng tôi chọn tham dự Thánh lễ tại hang đá Lộ Đức cũng trong ý nghĩa hiệp thông. Khi vị Chủ tế truyền phép Bánh và Rượu, tôi cúi mình thờ lạy Chúa với sự cố gắng ý thức mình đang ở trước nhan thánh Chúa trên bàn thờ tại nơi Thánh lễ được cử hành, không phải là cúi mình trước màn hình, tôi không cảm thấy bị ngăn cách, vì Chúa là Đấng Hiện Hữu, không lệ thuộc vào thời gian và không gian.

Vào lúc khởi đầu của đại dịch, nỗi sợ hãi bị lây nhiễm và bị chết đã ám ảnh và xâm chiếm tâm hồn tôi, vì theo thông tin của cơ quan y tế, người già yếu rất khó chống lại con siêu vi này, nó phá hủy bộ phận hô hấp, làm cho khó thở và kiệt sức... Nhưng sau đó, thực tế cho thấy bệnh dịch cũng được chế ngự và không đáng sợ, tôi dần dần tìm được bình an nhờ trông cậy vào Chúa và Đức Mẹ qua cầu nguyện và suy tư, có lẽ cũng nhờ vào việc luôn suy nghĩ về cái chết chắc chắn sẽ đến theo thánh ý Chúa. Nay vợ chồng tôi đã được chích ngừa, một phòng vệ cuối cùng, phần còn lại là trông cậy và phó thác, chúng tôi thành thời đến nhà thờ địa phương tham dự Thánh lễ.

Mt. VŨ

Ủng hộ Phong Trào

AC Franck- Annick Trương	60,00 €
AC Huỳnh Văn Điệp	100,00 €
Chi Hồ Bá Thọ Cécile	50,00 €
AC Hồ Văn Bá	30,00 €
Chi Thái Thị Nguyên	20,00 €
Chi Agnès Trần Thị Vân	30,00 €
AC Dương Tôn Bảo	50,00 €
Anh Nguyễn Văn Nhĩ	25,00 €
AC Dương Ngọc Sáng	25,00 €

JOURNAL

PHONG TRÀO CURSILLO
Mr. Giuse Nguyen Minh Duong
59 bis Route de Saint LEU
95600 EAUBONNE—France
Té: (+33) 9 81 89 67 01

Một chiều Cha bên con

*Ab-ba con gọi Cha trong trời miền
Trong nắng đầy rộn rã tiếng chim ca
Lời kinh chiều con thầm thì thiết tha
Quyện gió chiều gửi Cha lời cảm tạ
Trời cao xanh – tình Cha bao la quá !
Con nhìn đâu cũng thấy cả trời yêu
Con là chi sao Cha vẫn cứ chiều ?
Chẳng thiếu lúc tình yêu con mờ nhạt
Cha chẳng màng, nhưng vẫn thương dẫn dắt
Từ bình minh cho tới nắng về chiều
Cha quả là Thiên Chúa của Tình Yêu
Ngắm cây rừng nghe gió chiều thủ thủ
Hồn con say tình Cha đang nấn nỉ :
“ Ở lại trong Cha “ mãi mãi nghe con !
Cha ơi ! Giúp bước con mãi vòng tròn :
Trọn ân tình, xứng ơn Cha ban tặng.*

Trần Nguyễn Bình